

Sygn. akt II K 169/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zawadka

Protokolant: Zenon Aleksa

Przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 maja 2014 roku

sprawy : **G. R.**

urodz. (...) w P.

s. Z. i I. z domu D.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 2 lutego 2014r. do 9 lutego 2014r. w L. , województwo (...) poprzez wycięcie otworu w metalowej ścianie piwnicznej , odgradzającej pomieszczenia piwniczne nr 304 i nr 206 oraz wycięcie otworu w drewnianej ścianie meblowej w regale znajdującym się w pomieszczeniu piwnicznym nr 304 , powodując tym samym uszkodzenia mienia wartości 10 zł , usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr 304 , na szkodę J. S. (1) , lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu braku przedmiotów nadających się do zaboru ,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

II. W okresie od 2 lutego 2014r. do 9 lutego 2014r. w L. województwo (...) poprzez wyciągnięcie skobla mocującego drzwi piwniczne , usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr 206 , na szkodę B. K. (1) , lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu braku przedmiotów nadających się do zaboru ,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

• o r z e k a –

1. Oskarżonego G. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym, że ustala, że czyn II został popełniony na szkodę B. K. (1) i za to za oba czyny na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. skazuje , a na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu kary po 1 (jeden) rok pozbawienia wolności ; Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone kary łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności .

2. Na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięć) .

3. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. , art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby i oddaje oskarżonego pod dozór kuratora .

4. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 09.02.2014r. do dnia 11.02.2014r. i uznaje karę grzywny za wykonaną do wysokości 6 stawek dziennych.
5. Na podstawie art.230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić oskarżonemu G. R. dowody rzeczowe wymienione w wykazie na k. 16-17 pod poz. 1,2 i 6 .
6. Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie na k. 16 pod poz. 5 .
7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 169/14

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny : W dniu 9 lutego 2014r. około godz. 12.05 funkcjonariusze policji KPP L. z polecenia oficera dyżurnego udali się na ul. (...) C w L. gdzie oczekiwał na nich zgłaszający J. S. (1) , który wskazał im swoją piwnicę o nr 304 . Sprawca dostał się do piwnicy przecinając blachę dzielącą sąsiednią piwnicę o nr 206 należącą do B. K. (1). W piwnicy o nr 206 policjanci ujawnili kurtkę oraz plecak nie należące do właścicielki piwnicy , a także zabezpieczyli nożyce do cięcia blachy i ślady linii papilarnych .

W kieszeni kurtki znajdował się dokument w postaci wezwania do stawiennictwa do Zakładu Karnego W. B. zaadresowany na nazwisko G. R.. Z obu piwnic nic nie zginęło ze względu na brak przedmiotów nadających się do zaboru . W piwnicy należącej do J. S. (1) sprawca uszkodził jedynie dyktę wycinając otwór w witrynie regału i zrobił bałagan szukając rzeczy nadających się do zaboru. Do piwnicy użytkowanej przez B. K. (1) sprawca dostał się poprzez wyciągnięcie z drewnianej futryny skobla wraz z nienaruszoną kłódką .

W trakcie patrolu ul. (...) funkcjonariusze policji zauważyli mężczyznę , którym okazał się G. R. . Mężczyzna został zatrzymany i przebadany Alkometrem A2 .o w wyniku , którego uzyskał w I badaniu 1,34 mg/l , w II badaniu 1,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

G. R. z zawodu jest mechanikiem maszyn rolniczych , ale utrzymuje się ze zbierania butelek i złomu . Nie ma stałego miejsca zamieszkania i często nocuje w klatkach schodowych bloku lub piwnicach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : wyjaśnienia oskarżonego G. R. (k.36-37), zeznania świadków J. S. (1) (k.18-19) ,B. K. (1)(k.21-22,25-26) i S. K. (k. 33v) oraz w oparciu o następujące dokumenty - protokół zatrzymania (k.6), protokoły przeszukania (k.2-4) , protokół użycia alkometru (k.7), protokoły oględzin (k.12-15) , protokół okazania (k.43-44) , dane osobopoznawcze (k.54) .

Oskarżony G. R. przyznał się do winy i wyjaśnił (k.36-37) , że do piwnicy o nr 206 dostał się poprzez pokonanie skobla , który miał obluźowane i wysuwane ucho. Nic z tej piwnicy nie zabrał bo nie było w niej nic wartościowego i usnął gdyż był pijany . Następnego dnia po przebudzeniu zobaczył , że ścianka pomiędzy piwnicami wykonana jest z metalowej płyty i posiadanymi nożycami do cięcia metalu wyciął otwór w ścinie . W tej drugiej piwnicy także nie znalazł nic wartościowego. W piwnicy o nr 206 zostawił swój plecak i kurtkę . Obu czynów dopuścił się z biedy gdyż utrzymuje się ze zbierania złomu , puszek i butelek , a zimą z odśnieżania. Czasami nocuje u swojego brata , ale po alkoholu nocuje u znajomych w piwnicy lub w korytarzach piwnicznych. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wyraził zgodę na wymierzenie kary za oba czyny po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności , kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby , orzeczenie dozoru kuratora i kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 zł .

Prokurator kierując akt oskarżenia do Sądu złożył wnioski o wymierzenie na podstawie art. 335 § 1 i 2 k.p.k. uzgodnionej z oskarżonym kary.

Sąd dokonując analizy ujawnionego na posiedzeniu materiału dowodowego zważył co następuje : wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów korelują z protokołem oględzin (k.12-15) i zeznaniami świadków J. S. (1) , B. K. (1) i S. K. . Z zeznań pokrzywdzonych wynika, że z obu piwnic nic nie zginęło gdyż nie było w nich żadnych wartościowych rzeczy . Natomiast w piwnicy należącej do J. S. (1) sprawca dokonał zniszczenia blaszanej ścianki wycinając w niej otwór, zrobił bałagan oraz wyciął dziurę w dykcie witryny regału . Koszt zniszczenia dykty pokrzywdzony wycenił na kwotę 10 zł. Natomiast świadek B. K. (1) ostatni raz była w piwnicy 4 lata wcześniej i zeznała , że nic jej nie zginęło , gdyż nie trzyma w piwnicy żadnych wartościowych rzeczy . Nie czuła się także osobą pokrzywdzoną w tej sprawie pomimo , iż wartość uszkodzonej ściany wyceniła na kwotę ok. 200 zł. Sprawca według świadka dostał się do piwnicy przez wyjęcie skobla razem z kłódką z drewnianej futryny , ale świadek nie wiedziała kiedy ten skobel został naruszony bo od dłuższego czasu nie korzystała z piwnicy . W tym zakresie jedynym dowodem pozostają wyjaśnienia oskarżonego , który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisał sposób pokonania przeszkód w dostaniu się do wnętrza obu piwnic. Wyjaśnił , że do piwnicy nr 206 dostał się pokonując skobel , który miał wysuwane – obluzowane ucho , a następnie do sąsiedniej piwnicy dostał się wycinając otwór w metalowo – drewnianej płycie . Z protokołu oględzin (k.12-15) wynika , że drzwi do piwnicy oznaczonej nr 206 były zabezpieczone rygłem zamkniętym na kłódkę . Rygiel zamka został wyrwany z okucia przytwierdzonego do futryny . Oskarżony przyznał więc , że w dostaniu się do piwnicy musiał pokonać przeszkodę w postaci skobla , który był według niego obluzowany .

Zeznania świadka S. K. potwierdzają okoliczności dotyczące ujawnienia włamania do piwnic , czynności przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji na miejscu zdarzenia oraz zatrzymanie oskarżonego .

W ocenie Sądu zeznania świadków są spójne i wzajemnie się uzupełniają , a przeprowadzone w tej sprawie czynności zostały w sposób zgodny z przepisami udokumentowane protokołami , które oddają ich rzeczywisty przebieg i są w pełni wiarygodne .

Zdaniem Sądu ujawniony na posiedzeniu materiał dowodowy w pełni pozwala na przyjęcie , że oskarżony G. R. w okresie od 2 lutego do 9 lutego 2014r. w L. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do dwóch pomieszczeń piwnicznych tj. na szkodę J. S. (1) poprzez wycięcie otworu w metalowej ścianie piwnicznej odgradzającej pomieszczenia piwniczne nr 304 i 206 , wycięcie otworu w drewnianej ścianie meblowej w regale oraz na szkodę B. K. (1) poprzez wyciągnięcie skobla mocującego drzwi piwniczne , lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu braku przedmiotów nadających się do zaboru czym wyczerpał znamiona dwóch występków określonych w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. Kradzież z włamaniem według powszechnie akceptowanej w orzecznictwie definicji zachodzi wtedy gdy sprawca zabiera rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej , będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia. Usiłowaniem nazywamy takie zachowanie sprawcy, które zmierza bezpośrednio do dokonania przestępstwa , które to dokonanie jednak nie następuje. Nie można mówić o usiłowaniu nieudolnym wówczas gdy w momencie wszczęcia działania sprawcy dokonanie przestępstwa było obiektywnie możliwe choćby szanse realizacji zamiaru sprawcy były niewielkie , a dopiero później w wyniku włączenia się nie sprzyjających okoliczności realizacja zamiaru sprawcy okazała się niemożliwa ze względu na brak przedmiotu nadającego się do dokonania przestępstwa (por. wyrok SN z 29.11.1976t. Sygn. I KR 196/76).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą przyznanie się do winy . Oskarżony jak wynika z wywiadu środowiskowego jest osobą ubogą , utrzymuje się z prac dorywczych oraz ze sprzedaży surowców wtórnych . Ponadto oskarżony nie ma stałego miejsca zamieszkania i nocuje w piwnicach , jest także osobą nadużywającą alkoholu . Dokonanie tych występków pod wpływem alkoholu należy uznać za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary , a także poprzednią karalność o której wspomina w protokole przesłuchania (k.36v).

W aktach sprawy zabrakło danych o karalności z Krajowego Rejestru Karnego , które nie zostały dołączone przez oskarżyciela publicznego pomimo skierowania zapytania (k.39) .

Sąd uznał , że karą współmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości obu czynów będzie kara po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności . Wymierzając karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności , Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji z uwagi na bliski związek czasowy i przedmiotowy obu występów . Ponadto ze względu na popełnienie tych czynów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. karę grzywny w wymiarze 20 (dwadzieścia) stawek dziennych po 10 zł uznając , że kara grzywny w takiej wysokości nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego . Wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat próby uznając , iż tylko maksymalny okres próby pozwoli zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego . Orzeczone dozór kuratora zapewni kontrolę zachowania oskarżonego w okresie próby i wzmocni oddziaływanie wychowawcze kary wobec oskarżonego .

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd nakazał zwrócić oskarżonemu należące do niego dowody rzeczowe w postaci plecaka z zawartością , kurtki męskiej i wezwań (szt. 2) na nazwisko G. R. . Oskarżony rozpoznał wszystkie wymienione przedmioty jako swoją własność podczas czynności okazania (k.43-44).

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek przez zniszczenie nożyc do cięcia metalu , które należą do oskarżonego i pochodziły bezpośrednio z przestępstwa. W ocenie Sądu orzeczenie przepadku tego dowodu rzeczowego pomimo , iż nie zostało ustalone z oskarżonym i zawnioskowane w trybie art. 335 k.p.k. jest konieczne i celowe z powodu przekazania tego dowodu rzeczowego do dyspozycji Sądu (k.66-67) , a także przyczyni się do przyspieszenia postępowania wykonawczego .

Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych mając na uwadze fakt , że obecnie nie uzyskuje żadnych dochodów , dlatego nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych nawet w części.